Telegrame din străinătate

SITUAŢIA PE FRONTURILE DE LUPTĂ

Comunicatul german

Berlin 22 (Rador). — Ca o complectare a comunicatului oficial de Marţi, agenţia D.N.B. mai transmite următoarele:

Armata expediţionară britanică din Grecia este în plină derută.

Faţă de drama pe care politica britanică a făcut-o să se abată asupra fostului stat iugoslav şi asupra Greciei, se pune următoarea întrebare: Câtă vreme au stat trupele britanice pe liniile de foc de pe frontul din sud-estul Greciei? Pe teritoriul sârb niciun soldat englez n'a apărut. In linia Metaxas şi în regiunea Salonic au luptat numai greci.

Abia la 15 Aprilie, comunicatul înaltului comandament german anunţa pentru prima oară că trupe rapide germane au întâlnit, în cursul ofensivei lor în Grecia de nord, formaţiuni de infanterie şi formaţilni blindate engleze, pe care le-au aruncat din poziţiile lor din apropiere de Ptolemais.

La 19 Aprilie, comandamentul forţelor germane semnala, odată cu ocuparea Larissei, că rezistenţa ariergărzilor inamice — formate din trupe australiene şi neozelandeze — fusese sfărâmată. Aşa dar chiar în aceeaş zi, grosul corpului expediţionar fugea spre porturile de îmbarcare.

In tot timpul campaniei din Balcani, armata generalului Wilson n'a fost prin urmare în linia de foc decât timp de patru zile, iar istoria militară va arătăa cândva numărul unităţilor din această armată engleză care n'au asistat la nicio luptă.

Prin marşuri forţate, trupele germane, urmărind pe englezii ce fug mereu, au pătruns în ultimele două zile adânc în Grecia centrală. Ocuparea oraşului Volo a însemnat pentru englezi pierderea celui mai potrivit port din Grecia orientală pentru îmbarcarea lor.

Comunicatele engleze

Londra, 22 (Rador). — *Ministerul aerului comunică:*

Mai multe lupte s'au dat Luni între patrulele noastre de vânătoare şi aparate inamice. Un avion de vânătoare inamic a fost distrus în apropiere de coasta franceză. Unul din avioanele noastre de vânătoare lipseşte.

Cu prilejul unor operaţiuni ofensive făcute de aviaţia noastră de vânătoare contra aerodromurilor inamice din nordul Franţei în cursul nopţii trecute, a fost doborît un aparat de bombardament cu patru motoare şi s'au aruncat bombe.

Luni spre seară, avioane din serviciul coastelor au atacat Havre. S'au văzut bombele explodând între construcţiile de pe cheiuri. Din această operaţiune toate aparatele noastre s'au înapoiat.

*

Londra, 22 (Rador). — *Amiralitatea britanică a publicat următorul comunicat:*

Un violent bombardament al portului Tripoli a fost executat de forţele noastre navale în zorii zilei de Luni.

Unităţile de bombardare erau alcătuite din vase grele şi uşoare.

*

Londra, 22 (Rador). — *Amiralitatea transmite Marţi seara următorul comunicat:*

Comandantul forţelor navale din Mediterana semnalează o serie de succese recente dobândite de avioanele flotei britanice împotriva unor vase cari transportau alimente destinate armatelor inamice din Balcani.

Printre acetse succese sunt de subliniat un vas petrolifer de 10.000 tone, care a fost torpilat, un vas împrospătător de circa 6.000 tone, şi un vas de muniţiuni de aproximativ 7.000 tone, deasemeni torpilate. Vasul de muniţiuni a sărit în aer. Explozia a fost formidabilă. Coloanele de fum s'au ridicat până la o mie de metri. De pe urma acestor operaţiuni lipseşte un avion al marinei.

*

Cairo, 22 (Rador). — *Comunicatul publicat Marţi de marele cartier general britanic declară:*

In Grecia, forţele imperiale au ocupat acum poziţii defensive la sud de Lama.

In Libia, patrulele noastre au fost din nou active.

In Abisinia, ca urmare a unei acţiuni în care inamicul a suferit pierderi serioase, coloana noastră dela sud a ocupat eri poziţii importante în apropiere de Dessie. Inaintarea coloanei noastre dela nord a fost din nou împiedecată de distrugerea şoselei pe o mare întindere. In regiunea sudică, operaţiile continuă mulţumitor.

Avioane germane au atacat din nou Malta

Berlin, 22 (Rador). — **După cum află agenţia D. N. B. în legătură cu comunicatul militar german de Marţi, forţe aeriene germane au atacat din nou, în cursul nopţii de Luni spre Marţi insula Malta.**

Portul Valetta a fost supus unui atac deosebit de violent din partea avioanelor Stuka şi a avioanelor de luptă.

In docurile dela French Creek şi pe şantierele statului au putut fi observate limpede numeroase lovituri în plin.

Englezii continuă încercările de a-şi salva forţele din Africa de nord

Berlin, 22 (Rador). — Englezii continuă încercările de a salva o parte din forţele lor făcându-le să părăsească Africa de Nord pe calea mării.

Dar avioane germane de luptă au atacat cu succes un convoi alcătuit din vapoare de transport care aveau pe bord trupe britanice din Africa de Nord.

Unul din aceste vapoare a primit o lovitură în plin, iar echipajul a coborît imediat în bărcile de salvare.

Un alt vapor, în apropierea căruia explodaseră mai multe bombe, a fost imobilizat şi poate fi considerat pierdut.

DETAŞAMENTE GERMANE AU INAINTAT SPRE EST DE SECTORUL SOLLUM

Berlin, 22 (Rador). — După ce la 20 Aprilie atacurile engleze au fost respinse în sectorul Sollum, detaşamente germane de recunoaştere au înaintat spre est în ziua de 21 Aprilie.

S'au dat lupte în mai multe locuri, toate în favoarea formaţiunilor germane.

La frontiera dintre Egipt şi Cirenaica englezii au incercat să străpungă frontul

Berlin, 22 (Rador). — La frontiera dintre Egipt şi Cirenaica englezii au incercat să străpungă frontul cu forţe însemnate.

Ei au fost respinşi şi au suferit pierderi însemnate.

Mai multe care blindate şi camioane au căzut în mâinile germanilor. Au fost făcuţi prizonieri patru ofiţeri englezi şi un mare număr de sub-ofiţeri şi soldaţi.

Generalul Wavell lansează semnale de ajutor pentru a putea face faţă situaţiei la frontiera egipteană

Berna, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Ziarele subliniază, în corespondenţele lor din Londra, că generalul Wavell lansează semnale de ajutor în toate direcţiile, pentru a putea face faţă situaţiei la frontiera egipteană.

Se află în adevăr că au fost cerute întăriri Noueţ Zeelande, Australiei, Indiilor şi Sudanului şi, se speră, că aceste ajutoare vor sosi în mare număr şi la momentul oportun. Chiar trupele neozeelandeze şi australiene ce se află în Grecia, trebue a fi considerate ca fiind necesare în Egipt.

Aceiaşi corespondenţi din Londra ai ziarelor elveţiene anunţă că în capitala Marei Britanii se vorbeşte de pe acum în mod deschis despre reimbarcarea corpului expediţionar britanic din Grecia.

Ziarele mai relevează adânca depresiune ce dor neşte la Londra, în urma gravităţei e[illegible]ntelor.

CERCURILE MILITARE DIN BERLIN DESPRE PIERDERILE GERMANE

Berlin, 22 (Rador). — Ştirile din sursă inamică asupra pretinselor pierderi ridicate suferite în Grecia de trupele germane au stârnit un viu interes la Berlin, deoarece ele au răsturnat adevărata proporţie a pierderilor.

In cercurile germane militare s'a declarat Marţi că pierderile germane sunt dimpotrivă extraordinar de reduse.

Se crede că marile pierderi cari au fost pricinuite şi care continuă a fi pricinuite englezilor şi grecilor, ce fug, în special de aviaţia militară germană, au determinat pe englezi să lanseze ştirile menţionate.

La Berlin se socoteşte că victimile pricinuite numai de aviaţia germană bombardând vasele de transport britanice se ridică la aproximativ 30.000 tone.

In ultimele zile, 100.000 tone de transporturi britanice, au fost scufundate, fără a mai număra vasele avariate.

De alaltăeri, Marea Egee aruncă în fiecare zi pe ţărm, între Volos şi poalele muntelui Olimp, mii de soldaţi britanici înnecaţi.

Pentru a evidenţia lipsa de sinceritate a reportajului englez asupra situaţiei luptelor, se reaminteşte la Berlin raportul făcut de un martor ocular, — un corespondent american, — pe care postul emiţător pe unde scurte WCAB din Filadelfia, l-a difuzat ieri.

Corespondentul american, care venea din Turcia, s'a îmbarcat la Atena pentru Istanbul spre a putea să-şi trimită de acolo raportul în America. Corespondentul spune următoarele între altele în această dare de seamă: „Corpul expediţionar de 80.000 oameni se retrage încetul cu încetul. Eroicii soldaţi greci se sacrifică ei înşişi pentru a acoperi retragerea britanică".

La Berlin se consideră ca suficient de limpede declaraţia acestui ziarist negermanofil spre a se caracteriza situaţia astfel cum ea este.

Presa berlineză despre retragerea trupelor britanice din Grecia

Berlin, 22 (Rador). — *Ziarele de aseară din Berlin comentează în primele lor pagini şi sub titluri senzaţionale faptul că nu numai englezii, dar şi australienii mărturisesc retragerea trupelor britanice din Grecia.*

„Berliner Boersenzeitung" scrie că chiar la Londra se compară această retragere cu greşala catostrafală din Flandra şi Dunkerque. In adevăr paralela este adevărată din toate punctele de vedere cu deosebirea, poate, că lovitura ce se dă Angliei de astă dată, este mai violentă decât cea dată la Dunkerque. Incă de mai mult timp, continuă ziarul, vapoarele de transport britanice ancorate în largul litoralului grec, erau gata spre a salva ceea ce s'ar fi putut salva după zdrobirea victimelor seduse: Grecia şi Serbia.

Ca şi la Dunkerque englezii se pregăteau să ascundă, pentru a doua oară după atâtea ştiri false şi atâtea iluzii pierdute, această amară decepţie a prăbuşirei unei întreprinderi războinice calificată de conducătorii imperiului britanic, ca o lovitură magistrală dată Germaniei, decepţie ce se încerca a fi ascunsă de pretinse enorme pierderi ale armatelor germane şi cari se trâmbiţau tot timpul.

Ziarul reaminteşte luna Mai 1940, când propaganda dela Londra vorbea de sute de mii de morţi şi ascunderea catastrofei din Norvegia prin afirmaţiunea ridicolă că germanii suferiseră pierderi atât de grozave, încât apele Skagerrak-ului erau acoperite de cadavre de soldaţi germani.

„Berliner Boersenzeitung" declară, cu privire la aceasta, că „prin aceste manevre de propagandă ale trecutului se încearcă din nou în Anglia a se scoate pe cei responsabili de sub acuzaţie cu privire la aventura din Grecia ce a dat greş, şi, în acelaşi timp, se voeşte a se distrage atenţiile de la propriile pierderi britanice, cari sunt enorme, pierderi suferite în această aventură şi cari, de aci înainte, vor mai fi încă suferite.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" scrie: „Fuga trupelor britanice este de acum înainte, un fapt dovedit", „Marea Egee şi ţărmurile ei, continuă ziarul, sunt martore în aceste momente a reeditărei marei fugi engleze ce evoacă în mod elogios, numele de Dunkerque. In aceste clipe, adaogă ziarul, în cari englezii încearcă pretutindeni să se retragă în mod grăbit din primele linii ale frontului ce se fărâmă, în aceste clipe în cari ei fac din nou ceea ce au făcut pretutindeni unde s'a încercat a-i face să primească lupta, lor ca vinovaţi de răspundere trebueşte să li se impute crima politicienilor de a fi târât poporul la o rezistenţă ucigătoare şi absurdă, în profitul aceleiaşi Mari Britanii.

COMENTARIILE PRESEI AMERICANE

New York, 22 (Rador).— Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ziarele comentează apropiata evacuare a Greciei, pe care chiar englezii o recunosc ca inevitabilă.

New York Times" laudă hotărîrea guvernului grec de a voi să lupte până la capăt şi împărtăşeşte părerea că Anglia nu pierde în Grecia o bază importantă care ar constitui o ameninţare a imperiului său. Anglia trebue să apere cu toate mijloacele Egiptul, Suezul şi Gibraltarul, iar în acest scop ziarul citat îi promite cel mai mare sprijin din partea Americei.

„New York Herald Tribune" mai speră într'o repetare a luptei dela Thermopyle, recunoscând totuşi că actuala campanie engleză în Balcani reprezintă o înfrângere serioasă. Pe hartă, campania din Grecia pare ca o mare înfrângere a aliaţilor, dar în realitate — afirmă ziarul citat — ea constituie un succes, căci o pune pe Anglia în situaţia cea mai favorabilă pentru a duce o luptă de guerilla, — singurul fel de luptă care-i poate asigura victoria. Ziarul recomandă englezilor să debarce acum trupe în Portugalia, pentru a creia noui dificultăţi Axei. Anglia trebue să ducă războiul în felul aceasta până când va dispune de o forţă aeriană destul de puternică pentru a obţine victoria.

O armată formidabilă este pe punctul de a se forma in Statele-Unite

Declaraţiile generalului Marshall

Washington, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

O armată formidabilă este pe punctul de a se forma în Statele Unite, a afirmat generalul Marshall, şeful armatei americane, în cursul unor declaraţii pe cari le-a făcut în faţa comisiei parlamentare însărcinată cu cercetarea progresului făcut de apărarea naţională.

Generalul Marshall a arătat apoi că ministerul de răsboi a înlăturat toate piedicele fireşti ce stau în calea unei desvoltări rapide a armatei americane şi că este foarte satisfăcut atât de sistemul de organizaţie actual cât şi de moralul ridicat al ostaşilor.

Forţele japoneze au ocupat portul Fuceu

Tokio, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

Dintr'o bază japoneză din China se anunţă că după ce au ocupat regiunea Ningpo, forţele navale şi terestre japoneze, lucrând în strânsă legătură, au ocupat portul Fuceu, capitala provinciei Fukien.

După ce au forţat trecerea la gurile fluviului Min şi după ce au cucerit insula Wukutso, trupele japoneze au debarcat la Mamoi, cucerind Fuceu. Prada este considerabilă între care se află şi vasul de război chinez Haiyng de 6.000 tone.

*

Shanghai, 22 (Rador). — **Un purtător de cuvânt al armatei japoneze a declarat că trupele debarcate în apropiere de Fuceu au ocupat acest oraş după lupte violente. Fuceu este capitala provinciei Fukien.**

Membrii legaţiei ungare din Londra au părăsit Anglia

Budapesta, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B" transmite.

Membrii legaţiei ungare din Londra au părăsit Anglia.

D. de Barcza, ministrul Ungariei, însoţit de ataşatul militar, a sosit Luni la Lisabona, şi va veni zilele acestea în capitala Ungariei.

Vas iugoslav ancorat la Shanghai, pus sub protecţia marinei italiene

Shanghai, 22 (Rador). — Vaporul iugoslav „Tomislav", ancorat în portul Shanghai, a fost pus, după cererea căpitanului său, sub protecţia marinei italiene. Această cerere a căpitanului a fost provocată de ameninţările englezilor, cari voiau să oblige vaporul iugoslav să se pună la dispoziţia autorităţilor engleze.

Marina italiană a trimes un detaşament pe bordul lui Tomislav, pentru a asigura paza lui.

Un ziar german despre proclamaţia Regelui Petru II al Iugoslaviei

Berlin, 22 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:*

Comentând proclamaţia Regelui Petru II al Iugoslaviei, „Deutsche Allgemeine Zeitung" subliniază că Regele sârb a voit după cât se pare să urmeze pilda Suveranilor Norvegiei şi al Olandei şi a altor şefi de stat emigraţi, declarând că deşi a fost silit să-şi părăsească patria în urma covârşitoarei superiorităţi a forţelor inamice, este ferm hotărât să continue lupta. El a precizat că într'adins a ţinut să părăsească ţara împreună cu guvernul iugoslav, pentru ca să nu se poată spune că un guvern legitim a capitulat.

Ziarul german subliniază că este uşor de închipuit impresia pe care această declaraţie o va produce asupra populaţiei sârb, care din vina unui guvern uzurpator vede pământul ţării supus distrugerii.

E posibil ca şi Elveţia să se retragă din Societatea Naţiunilor

Berna, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Cercurile gazetăreşti din Berna subliniază încăodată, posibilitatea ca Elveţia să se retragă din Societatea Naţiunilor. Un ziar relevează, cu privire la acest fapt că dacă Elveţia se va retrage din Societatea Naţiunilor nu trebue să se spună că aceasta este consecinţa unor consideraţiuni de oportunitate ci consecinţa unei stări de fapt care există deja.

Cu sau fără Societatea Naţiunilor, neutralitatea Elveţiei rămâne deasupra oricărei discuţii şi a oricărei îndoeli.

Gânduri de Paşti

Pentru lumea satelor

O săptămână în şir, Săptămâna Mare, toaca a adunat lumea satului la slujba deniei, în care se reamintesc Patimile Domnului. Carele s'a răstignit pentru a noastră mântuire.

Iar în noaptea aceasta, cei de toate vârstele se duc în haine de sărbătoare, spre a asculta slujba Invierii Mântuitorului şi a lua lumină din lumină, cuminecându-se cu trupul şi sângele lui Crist.

Satul e în sărbătoare. Gospodari şi gospodine au rânduit din vreme toate cele de trebuinţă, spre a sărbători în căsuţele curate — proaspăt văruite şi cu grije aranjate — alături de întreaga familie, taina cea mare a Invierii Domnului. Ei ştiu din moşi strămoşi, că acum aproape 2000 de ani, Fiul lui Dumnezeu, Cel răstignit pentru omenire, a înviat, deşi nu descifrează limpede că în misterul Invierii Lui stă calea vieţii noastre.

Săteni noştri cred cu tărie în Cer şi Iad, în viaţa veşnică şi în răsplătirea viitoare a tuturor faptelor din această lume — şi în ziua aceasta mare, primesc sărbătoreşte, aşa cum se cuvine, pe Fiul lui Dumnezeu.

De aceea, ei şi-au lăsat păcatele, prin spovedanie, şi au luat îndemn pentru o viaţă mai curată, cuminecându-se cu Sfânta împărtăşanie. Ar putea învăţa însă, cu această ocazie, atâtea din îndrumările cărţilor sfinte şi atâtea învăţături utile pentru viaţă, pe cari Biserica, mai bine ca orice altă instituţie, le poate promova!

De Paşti, întreg satul îşi schimbă înfăţişarea şi îmbracă haina sărbătorii. Ce frumoasă şi ce importantă misiune ar avea biserica în fiecare sat, făcându-l să albă mereu acelaş aspect sărbătoresc! Ce mare operă creştină ar împlini, dacă ar putea aduce în lumea satelor pacea sufletelor, în locul vrajbei care împarte satul în tabere, pentru a se purta apoi unul pe altul prin judecăţi!

Din taina cea Mare a Invierii, sătenii să înveţe a desprinde că Mântuitorul s'a jertfit pentru noi toţi, cari suntem fraţi în dreapta credinţă, s'a jertfit pentru a noastră mântuire. Ei trebue să ia învăţătură din jertfa Domnului făcută pentru omenire şi să încerce a se apropia mai mult de această jertfă, să-şi dea seama că ridicarea lor şi a satului nu poate veni decât din strădania lor.

Sub egida bisericii şi inspirându-se de învăţăturile Mântuitorului, ar putea face în sat multe înfăptuiri, cari să le sporească buna stare şi să dea gospodăriilor un aspect mereu înoit. Pentrucă biserica are rostul de a îndruma sufletele spre a-şi găsi calea mântuirii. Dar din învăţăturile ei se pot desprinde şi multe îndrumări de folos în viaţă.

MIRCEA MIRESCU

Către adevărata libertate

Pornind dela cuvintele eterne ale Mântuitorului: **„Eu sunt învierea şi viaţa: cel ce va crede întru Mine de va şi muri, viu va fi"**, — în pastorala pe care a adresat-o credincioşilor săi de Sfânta Inviere, — Inalt Prea Sfinţitul dr. Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, le arată c'o rară simţire şi putere de pătrundere, că libertatea şi destinul istoric al neamului nostru, ajuns din nou sub robia altor popoare, stă în credinţa biruinţei noastre prin Hristos.

„Să ne lăsăm dar — iubiţii mei, — spune Inaltul ierarh al Bisericii ardelene, — **pătrunşi în sufletele noastre de Lumina pe care o aduce Invierea Domnului, dela Răsărit şi până la Apus, peste toată firea şi cu toate că suntem împresuraţi la vedere de războaie şi de multe greutăţi, din praznicul Invierii să culegem siguranţa că moartea şi întunerecul, „nu mai au puterea, ci a învins viaţa şi lumina!"** Căci **„cine şi-a legat viaţa de Domnul, prin credinţă şi nădejde, ne mai fiind rob morţii, nu mai e rob nici păcatelor şi nici lumii acesteia".**

Şeful Bisericii româneşti de peste munţi, aşează astfel, problema libertăţii spiritului, în însăşi centrul conştiinţei creştine şi naţionale a românismului trunchiat şi lovit în drepturile lui sfinte la viaţă şi unitate. Căci, în concepţia Bisericii noastre, numai prin libertate ajungi la Dumnezeu. Impărăţia Cezarilor poate fi întemeiată pe constrângere şi sclavaj. Domnia lui Dumnezeu şi împărăţia Cerurilor, către care tinde sufletul oamenilor şi al neamurilor, e numai ordine şi libertate. Iar sufletul libertăţii, în sens creştin, este iubirea. **„Fraţilor,** spune apostolul neamurilor, **voi aţi fost chemaţi la libertate; numai să nu daţi libertatea voastră spre prilej trupului; ci prin dragoste să slujiţi unul altuia"** In lumina creştinismului, libertatea este deci dreptul de a face tot ce nu e împotriva dreptului aproapelui tău. De aceea, excesele săvârşite în numele libertăţii, n'au putut-o împiedeca de a fi cu atât mai dorită şi mai necesară celor lipsiţi de ea.

Pentrucă pentru această eliberare a omului, chiar de sub tirania morţii, s'a jertfit şi a biruit Hristos. Şi în afară de învăţătura şi Invierea Lui, nu este adevăr. **„Şi veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va libera pe voi".** (Ican VIII. 32). Acest adevăr, îndumnezeit prin chinurile de pe cruce, este chezăşia biruinţei depline a libertăţii de sub puterile întunecate ale oricărei tiranii şi robii. **„Hristos** — ne încredinţează apostolul neamurilor, — **ne-a izbăvit, ca să fim liberi. Rămâneţi dar tari şi nu vă plecaţi iarăşi sub jugul robiei"** (Galateni V. 1).

Această tărie de suflet, această încredere în reînvierea neamului crucificat fără de vină sub stăpâniri străine, această sete de libertate naţională — prin Domnul — „e tot ce poate fi mai drag lui Dumnezeu", după cum arată cu putere şi căldură, pastorala mitropolitului Ardealului.

„Să ţinem, dragii mei, trează în piepturile noastre de Români, IUBIREA DE LIBERTATE, căci fără ea nici oamenii singuratici, nici popoarele nu mai trăesc viaţa adevărată de om, ci sunt coborîte la o umbră de viaţă. Un popor care nu are în inima lui veşnic ajuns dorul de libertate nu se bucură de nici o cinse, nici în faţa lui Dumnezeu, nici înaintea altor neamuri. Un asemenea popor este osândit să fie slugă altora".

E timpul, să ne amintim în vremurile grele pe care le trăim cuvintele adresate de Mântuitorul, femeilor care-L plângeau, când urca Golgota sub povara crucii: **„Nu mă plângeţi pe Mine, fiice ale Ierusalimului, ci plângeţi-vă mai curând pe voi şi pe fiii voştri. Căci, iată în curând vor veni zilele când se va spune: Fericite soţiile sterpe. Fericite pântecele care n'au născut. Fericite sânurile care n'au alăptat! Atunci se va striga către munţi: „Prăvăliţi-vă peste noi!"** şi **dealurilor „Acoperiţi-ne! Căci dacă aceasta-i soarta lemnului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat!"**

Vremurile acestea au venit. Din înălţimea Crucii, Mântuitorul, ne îndeamnă însă: **„Îndrăsniţi, Eu am biruit lumea!"** A biruit şi moartea, care se socotea mai puternică decât însăşi Dumnezeirea.

După Invierea Lui, Mântuitorul arătându-se apostolilor, ultima oară, în toată strălucirea lui dumnezeiască, îi investeşte însă cu puteri nemărginite, spunându-le: **„Datu-mi-s'a Mie toată puterea în Cer şi pe pământ!"**

Din clipa aceea, oamenii ca şi popoarele sunt numai sub puterea lui Hristos. **„Şi tot cel ce trăeşte şi crede întru Mine — nu va muri în veac"** — ne încredinţează El.

Să-L primim deci în sufletele şi în viaţa noastră şi să-L urmăm spre adevărata libertate şi viaţă pe care numai El ni le poate da şi ni le va da.

G. Lungulescu

IERI ŞI AZI

ISTANBUL

Citesc în ziare că guvernul otoman sfătuieşte locuitorii civili din Istanbul, să plece „în vizită" la rude sau cunoscuţi, undeva în interiorul ţării, cât mai departe spre răsărit. Pentru a încuraja aceste voiajuri, statul pune, în mod gratuit, la dispoziţia călătorilor, trenuri şi mijloace auxiliare de transport. Şi cum vremea e de atare încât, pe zi ce trece, oamenii devin tot mai ascultători, un comunicat recent ne anunţă că au plecat până acum, peste o sută de mii.

Inainte cu un an, reprezentanţi ai presei din Istanbul, au vizitat cu permisiunea marelui stat major al armatei franceze, capitala Alsaciei, oraşul Strassburg, evacuat şi el în întregime, încă din primele zile ale mobilizării. Pe vremea aceea frontul din occident dormea somn greu între linii de fortificaţii paralele,— Siegfried şi Maginot — despre cari marii strategi de cafenea spuneau hotărît că nu se vor întâlni decât în infinit. Războiul părea pe atunci împietrit în pământ şi aproape monden. O falsă impresie de securitate îl făcea să plutească majestos peste curgerea timpului şi contingentele numeroase de ostaşi plecau din interiorul ţării spre graniţe, pentru a face de pază în cazemate, aşa cum ar fi plecat într'o Sâmbătă după masă în excursie. La fel îşi părăseau căminurile locuitorii Strassburgului, fără griji şi plictiseli mai mari decât acelea pe care le provoacă îndeobşte, o plecare în vizită.

Aparenţele acestea înşelătoare i-au inspirat desigur şi pe ziariştii turci atunci, când întorşi acasă, au asemuit frontul occidental cu un mare teatru în ser liber, din care lipseşte conţinutul dramatic şi unde figuranţii se plimbă plictisiţi între culise şi scenă.

Ieri Strassburgul, — azi Istanbulul. Fără să vreau leg evenimentele unul de altul şi însemn în carnet:

— Viaţa e într'adevăr o imensă reprezentaţie de teatru, în aer liber. Conflictul dramatic se ascunde adesea între cutele vremii şi pe scena întinsă se zăresc doar masse mari de figuranţi, cum se deplasează dela un loc la altul. Milioane de oameni voiajează dintr'o parte în alta a continentului, părăsindu-şi dulceaţa căminului pentru a pleca, gratuit, cine ştie unde, poate în voia capricioasă a soartei, poate numai aşa... în vizită, cum anunţă comunicatul guvernului turc. Oraşe în care viaţa a pulsat cu frenezie veacuri dearândul rămân goale dela o zi la alta şi pietrele lor lăncezesc întristate în baia de aur a soarelui, ca piramidele din Egipt în adierea uscată a eternităţii.

Bunăoară Istanbulul. Capitală a imperiului roman subt Constantin, şi a imperiului de răsărit subt Theodosiu, reşedinţă de glorie a Semi-lunei dela Mahomet şi până la Ataturk, îşi golişte azi străzile de forfota omenească, îşi închide cu grije obloanele caselor, îşi transportă la loc sigur mărfurile negustorilor şi ca o zeiţă care se sinucide, lasă să se retragă din cuprinsul lui obosit, tot ce-i viaţă. Asemenea unui cercetător în stele atunci când flutură în preajma lui aripi de lumină şi umbră din depărtarea destinului, oraşul rămâne mut.

Mut, dar nu mort. Căci oamenii care pleacă duc cu ei numai strictul necesar în voiaj, lucruri mărunte de toate zilele şi ustensile superficiale de lux, dar cadrul de viaţă pe care îl reprezintă orice oraş, Istanbulul acesta sau altul, rămâne mai departe pe loc.

Ca o scenă de teatru pe care s'a terminat un act, poate numai întâiul, poate al doilea, orice oraş părăsit, intră în pauză. O cortină de tăcere imensă coboară în falduri grele deasupra lui şi în antractul care urmează, spectatorii de pe culoar sau din loji mai îndepărtate ştiu cu precizie că piesa se va juca înainte. E adevărat, pot interveni surprize, ca în orice teatru: poate se schimbă actorii, poate se modifică scena, poate o replică sau poate numai finalul dramatic al actului următor. Cine ştie? Căci teatrul acesta nu e la fel cu altele, cunoscute de noi. Nu e teatru de tragedie clasică, de piese romantice sau de drame burgheze, ci un gen de teatru nou, teatru în aer liber,—teatru fulger.

In aşteptarea reprezentaţiei scena Istanbulului rămâne goală şi grupuri de poliţişti şi soldaţi îi păzesc după consemn liniştea pietrelor mute. Ultimii locuitori îşi strâng zoriţi calabalâcul şi pleacă şi ei în vizită, încuind cu grije porţile caselor şi punând cheile dela uşi sau cheile Wertheim, în mâna destinului.

Aşa gol cum trebuie să fie la ora aceasta, cu veacuri de glorie apusă care se oglindesc stinghere în oglinda Bosforului, cu peisajul romantic al Cornului de Aur plutind înfiorat peste cetatea adormită, Istanbulul e totuşi în stare de funcţiune. Belgradul sângerează din mii de răni, dar, cu pleoapele apecate şi cu respiraţia frântă, Istanbulul trăieşte. Intr'un ritm mai lent, de moarte simulată, trăieşte mai departe şi aşteaptă. Ce? Poate judecata din urmă, poate sfârşitul războiului, poate numai pe locuitorii plecaţi cari, dacă s'ar întoarce peste noapte înapoi, l-ar umple imediat de freamăt, aşa cum se aprind deodată, zeci de mii de becuri electrice, la o singură învârtire de comutator.

Scena începe să se lumineze şi în liniştea înfiorată a oraşului părăsit, paşii gardienilor răsună în auzul vremii, cu ecouri de gong. Pauza se va termina în curând

— Ce act urmează?

LIVIU HULEA

Bogăţiile subsolului macedonian

Macedonia, care a fost împărţită în general în anul 1913 între Serbia, Grecia şi Bulgaria, este considerată în general ca o ţară foarte bogată în minereuri. Ea duce însă lipsă de capital particular şi de comunicaţii bune. Din cauza grijei concentrate asupra unor mine din alte părţi ale Iugoslaviei, domneşte un interes foarte redus pentru bogăţiile ei atât de însemnate în diferite minereuri. Administraţia birocratică a întreprinderilor statului sunt de vină că cele mai multe bogăţii ale subsolului macedonian nu sunt exploatate.

1. In partea IUGOSLAVA a Macedoniei, banatul Vardar, sunt cele mai bogate şi extinse zăcăminte de minereuri.

a) Minele de cărbuni sunt rare în această parte a Macedoniei şi bogăţiile lor sunt reduse.

b) Zăcăminte de minereu de fier au fost descoperite în apropiere de Negotin pe Vardar, şi în Iuşni-Brod. Deşi sunt foarte bogate şi conţin mult fier, nu sunt exploatate.

c) Bogate zăcăminte de minereu de aramă au fost descoperite în mai multe părţi ale Jugoslaviei macedonene şi anume: Veles, Stip, Radovici, Negotin, pe Vardar, Strumiţa, Valandovo, Ghevghelii şi în apropiere de lacul Ohrida. Foarte bogate în minereu de aramă sunt minele din sud, care au un pietriş bogat în aramă.

Din cauza concurenţei minei de aramă din Bor, lângă Saiciar, (teritoriul Morava) nu se exploatează zăcămintele de aramă sus numite.

d) Plumb şi zinc se găsesc în mari cantităţi lângă Cratovo, Strumiţa şi Ohrida. Afară de un plan care prevede exploatarea minei din Lebanie, toate zăcămintele de plumb şi zinc sunt lăsate neîntrebuinţate.

e) Cele mai însemnate zăcăminte de crom sunt în munţii Sar, în Scopsca Cerna Gora, şi în apropiere de Veles, Cavadarţi, Valandovo şi Ohrida. In Iugoslavia au lucrat 8 mine de crom, dintre care 5 sunt situate în Macedonia şi anume în Esterna, Oraşe, Raduşa, Goranţe şi Liuboten. Dacă se ia în considerare că Iugoslavia a ocupat locul întâi din Europa, în ce priveşte exploatarea minelor de crom, atunci se poate înţelege cât de bogată este Macedonia în zăcăminte de crom.

Zăcămintele de crom din partea nordică a Macedoniei, conţin 42 până la 48% crom. La întreaga exploatare de crom este interesată o societate străină, care dispune de multe instalaţii moderne pentru prelucarea minereului până la un grad de peste 54% de crom. Acest procedeu se practică în minele din Raduşa, Oraşe şi Goranţe, unde mineraiul de crom conţine un grad de 25 până la 45%.

f) Zăcăminte de mangan se găsesc — lângă Ohrida şi Chicevo, Iuşni Brod şi Veles. Calitatea minereului este foarte bună.

g) Insemnate zăcăminte de minereu de antimoniu (Stibiu) se găsesc la: Prechovo, Scopie, Cumanovo, Cavadarţi. In ultimul timp n'a funcţionat niciuna din aceste mine.

h) Iugoslavia ocupă locul al treilea în ce priveşte producţia europeană de magnesit. Insemnate zăcăminte sunt la Veles şi Scopie, totuşi nu funcţionează niciuna din aceste mine.

i) Zăcăminte de minereu de plumb şi argint se găsesc pe teritoriul Cratovo.

k) Teritoriul din Cratovo este bogat în sulfur.

l) Piatra de var, marmoră cenuşie şi roşie se găseşte lângă gara Bucovo.

2) MACEDONIA GREACA se poate împărţi din punct de vedere al bogăţiilor minerale în 2 teritorii:

a) Teritoriul peninsulei Chalchidice, unde se găsesc zăcăminte bogate în antimon şi arsen. In anul 1904 s'au exportat de aici 10.000 tone minereu de fier în Anglia şi Franţa. Foarte bogată este mina din Romina a cărei producţie anuală este de 6000—7000 tone.

b) Zăcămintele de minereu din Voden, de care aparţine şi teritoriul jugoslav din Ticveş, şi Muglen, sunt bogate în cărbuni de pământ, minereu de crom, aripigment şi straturi groase de cretă albă şi ipsos.

3) Partea Macedoniei, care aparţine Bulgariei, pare să fie destul de săracă în bogăţii subpământene. In prezent se exploatează numai mina de cărbuni din Pirin în apropiere de Gorna Giumaia. (E. P. E.).

Revista „Familia" Nr. 2-3

A apărut „Familia" Nr. 2—3 revistă orădană, decana revistelor româneşti. Fondată la 1865 de Iosif Vulcan, al cărui centenar, dela naştere, „Familia" îl va sărbători printr'un număr special pe Aprilie, revista aceasta ardeleană îşi continuă apariţia plină de prospeţime, datorită străduinţei şi pricepere i d-lui M. G. Samarineanu directorul ei. Dâra luminoasă pe care a lăsat-o în cultura românească timp de 76 ani de când apare „Familia", e drum util pentru efortul cărturăresc al acestei naţii.

Numărul acesta cu 132 pagini este bine închegat. Militând pentru Ardeal, se menţine şi la un înalt nivel beletristic. Subliniem din acest număr amintirile pline de nuanţă intitulate „Săptămâna patimilor pe Criş" semnate de subtilul scriitor Victor Ion Popa. Ludovic Dauş publică o poezie tare: Erzsebet Bathori. Ion Pillat are trei sonete din cari vedem pe poetul adevărat pe care-l cunoaştem şi pe care l-am sărbătorit zilele acestea. O frumoasă evocare a d-lui Octav Suluţiu în figura lui Ion I. Roman. Pan M. Vizirescu în schiţa „O aventură napoleoniană" ne evidenţiază un humor sobru. Urmează colaborări preţioase semnate de: Ion Ojog, I. Dimulescu, George Todoran, Vasile Netea care publică valoroase scrisori ale lui Marie Chendi către Maria Cuntan. Ion Potopin, A. Nour, At. T. Stamatiad, Ernest Bernea. Ion Samarineanu, Vladimir Corbasca, Ştefania Zotoviceanu Rusu, Nicolae Marin Dunăre, George A. Petre, Corneliu Codarcea, M. G. Samarineanu, Victor N. Ciapa, Const. Stelian, Dan Băltean u, etc., etc.